

Pont Tanévnyitó volt és a Tanévnyitón ott volt a RSDr. Gunár Karol is, mert ő nagyon szerette a gyerekeket és mindenféle más képpen is nagyon jó volt. Ezért mindig elhívták őt az iskolai Tanévnyitóra, hogy álljon a pódiumon és mondjon mindenfélét a mikrofonba.

Mert nekik az kötelező volt.

A többi gyerekek nem nagyon hallgatták a RSDr. Gunár Karolt vagy sőt zavarkodtak, de én hallgattam a RSDr. Gunár Karolt és nem zavarkodtam, csak egyszer zavart meg engem a Darinka Gunárová a Tonko Szedilekkel, és azt mondták, hogy ők felmennek éjjel a Víztoronyba, és hogy ne mondjam meg senkinek. És akkor meg akartam kérdezni, hogy akkor én mikor fogok a Víztoronyba menni, de Tonko meg a Darinka nem figyeltek rám, mert csak nézték egymást és ebben a tekintetben nem figyeltek rám.

És akkor én nem tudtam, hogy most akkor én mit csináljak, mert nem tudtam, és ebben a tekintetben nagyon felidegesítettem magam.

És akkor aztán odamentem a RSDr. Gunár Karolhoz, mert az nagyon előnyös volt, hogy pont vége lett a Tanévnyitónak, és mondtam neki, hogy akarok neki valamit mondani. A RSDr. Gunár Karol mondta, hogy mondjam. És akkor megmondtam neki, hogy hogyan vannak a dolgok az egész mindennek meg a Darinka Gunárovának is a tekintetében.

Aztán a RSDr. Gunár Karolnak tisztára megpirosodott az arca. Úgy elpirosodott, hogy olyan piros lett, mint a piros szín. Annyira nagyon elpirosodott.

És akkor én nagyon megijedtem, hogy rossz néven lesz véve, hogy én megmondtam, de nem lett rossz néven véve, hanem jó néven lett véve, hogy megmondtam. És én nagyon örültem, hogy jó néven lett véve, hogy megmondtam.

Aztán azt mondta a RSDr. Gunár Karol, hogy felejtsem el az egészszet, mert hogy ő majd rendet csinál.

És akkor én elfelejtettem az egészszet.

Aztán hazamentem.

Aztán otthon voltam.

Aztán elaludtam.

Aztán felébredtem, mert valaminek olyan jó szaga volt.

Én nem tudom, hogy minek volt jó szaga, mert az egy olyan szag volt, amilyent még életemben sohase nem éreztem, még a televízióban se, és akkor nagyon csodálkoztam, hogy milyen szag ez, és kimentem a konyhába az anyukámhoz, és megkérdeztem tőle, hogy milyen szag ez, de az anyukám nem tudta, hogy milyen szag, mert a háti fájása kigyógyításának tekintetében elveszítette az orrérzékelését, és akkor utána már soha semmit se érzett, és akkor magától érthetődő, hogy ezt a szagot se érezte. És akkor azt mondta az anyukám, hogy biztos csak képzeltem az egészszet, menjek vissza az ágyba. És akkor viszsamentem az ágyba, és aztán megint elaludtam.

Aztán felébredtem, mert reggel volt, és kimentem a zongorás szobába, és a zongorás szobában ott volt a RSDr. Gunár Karol meg a Darinka Gunárová, ami nagyon furcsa volt, mert ők még sohase voltak nálunk, pedig a Darinka Gunárová az anyukámhoz járt zongorát tanulni abban a tekintetben, hogy volt neki érzése.

Aztán meg az is furcsa volt, hogy reggel van és mihozzánk nemigen szokott senkise vendégségbe jönni reggel,

mert olyankor nem szokás vendégségbe járni. Mert reggel van.

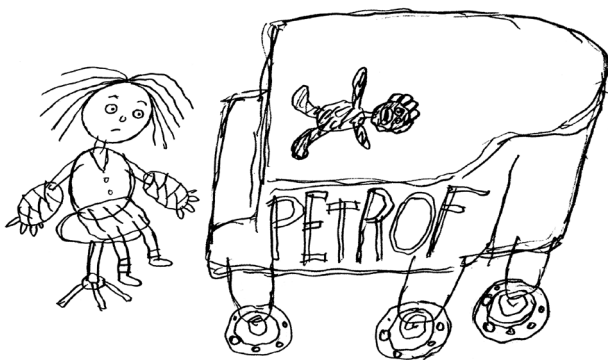
A Darinka Gunárová a zongoraszéken ült és a zongorát nézte, de lehetett látni, hogy igazából nem a zongorát nézi, hanem csak úgy néz. Egész a könyökéig be volt neki fáslizva mind a két keze.

Ez nagyon furcsa volt.

A lecsukott zongorán feküdt a négerbabája, ami egy meztelen baba volt, csak a fülében volt aranykarika fülbevaló tekintetében. Gumiból volt a négerbaba.

És akkor a RSDr. Gunár Karol azt mondta, hogy szomorú katasztrófa történt, mert a Tonko Szedilek leesett éjjel a Viztoronyból, mert valószínűen fel akart rá mászni a villanyhárítón, és ebben a tekintetben fejreesett és eltörte a fejét. És ebben a tekintetben meg is halt.

Én nem tudtam, hogy mit mondjak, mert nem tudtam. És akkor az apukám kivitt a konyhába, és ott kiabált ve-

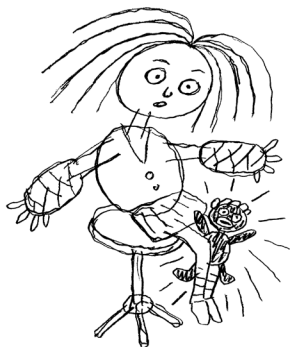

a Darinkának be volt fáslizva mind a két keze

lem csendesen, hogy miért nem mondtam neki semmit, miért csak most kellett neki mindent megtudni, és ha egész életemben akárkinek is megmondom, hogy volt valaki, aki tudott róla, hogy mit akar csinálni a Tonko Szédilek, vagy azt, hogy a Darinka Gunárová is vele akart menni, akkor engem börtönbe csuknak, meg az Ivanát is meg a Margitát meg az anyukámat meg az apukámat meg a RSDr. Gunár Karolt is és a leginkább a Darinka Gunárovát. Aztán megkérdezte tőlem az apukám, hogy ezt-e akarom. És én mondtam, hogy nem ezt akarom.

És akkor az apukám azt mondta, hogy senki a világon nem tudhatta, hogy a Tonko fel akar mászni a Víztoronyba. És hogy ezt jegyezzem meg jól. Hogy házasságon kívüli volt, és ebben a tekintetben nemnormális. És akkor ezért ez csak a Tonko dolga és mi örülhetünk, hogy ez így végződött.

És akkor én örültem, hogy ez így végződött.

a Darinka Gunárová sípogott a négybaba tekintetében

De akkor is nagyon furcsa volt.

Aztán levettem a pizsamámat.

Aztán a RSDr. Gunár Karol azt mondta, hogy ma nem kell iskolába mennünk, mert ilyen szomorú katasztrófa történt az osztálytársunk tekintetében.

Én a Darinka Gunárová kezeit néztem, mert nem tudtam, hogy az mit jelent, hogy mind a két keze be van fáslizva.

Volt egyszer Komárnóban egy ember, és az ugyanígy bekötözve hordta a kezeit. Úgy hívták, hogy Sekule Róbert. A Sekule Róbert olyan volt, hogy a neki dolgai tekintetében nem volt normális, mert ő nemileg illetlen volt. A Sekule Róbert olyan szexibicionista volt.

Mert a szexibicionisták olyanok.

Ezért volt olyan a Sekule Róbert is. Ebben a tekintetben minden vasárnap reggel eljárt az Ifjú Ezermester Szakkörbe, de igazából nem járt, hanem a Klement Gottwald Parkba járt, és ott csinált szexibicionista dolgokat.

A feleségét úgy hívták, hogy Sekulová Júlia és ő valamiért gondolta, hogy a Sekule Róbert nemileg illetlen, és ezért egyszer követte őt hogy mit csinál az Ifjú Ezermester Szakkör tekintetében. És akkor meg is látta. Aztán hazament, és nem mondott semmit a Sekule Róbertnek, de a következő vasárnap, amikor elment a Sekule Róbert otthonról, ment ő is utána, csakhogy vitt magával savat, és amikor a Sekule Róbert éppen csinálta azt, akkor ráöntötte a savat a kezeire meg oda is. A péniszére.

Akkortól kezdve be volt kötözve a Sekule Róbert keze, egészen ameddig meg nem operálták, és aztán megint be volt neki kötözve, mert megoperálták. Aztán elköltözött Hlohovecbe, és aztán már nem történt semmisse.

A feleségét meg börtönbe csukták abban a tekintetben, hogy szétmarta a Sekule Róbertnek a sav azt, a péniszét, és nem maradt rajta sok operálnivaló, de úgy is megoperálták.

És aztán mindenki azt mondta, hogy legalább nem lesz olyan illetlen szexibicionista, és csodálták a Júlia Sekulovát.

Én is azt mondtam és én is csodáltam.

És akkor én ebben a tekintetben nagyon felidegesítettem magam, hogy miért van a Darinka Gunárovának mind a két keze befáslizva. Aztán a RSDr. Gunár Karol azt mondta, hogy kimehetünk a Darinkával a konyhába beszélgetni, de nagyon vigyázzak rá, mert lehethogy ki fog akarni szökni az ablakon.

És ez nagyon furcsa volt, mert mi a harmadik emeleten laktunk, és onnan tilos lemászni.

Aztán a konyhában néztem a Darinka Gunárovát és megkérdeztem tőle, hogy mi történt vele a fásli tekintetében. Azt mondta, hogy kitörte az ablakot, mert ki akart szökni a Tonkóhoz.

Én nem tudtam, hogy mit mondjak erre.

Aztán már nem mondtunk semmit.

Aztán az apukám meg a RSDr. Gunár Karol elkezdtek szeszcsinált inni, és aztán az anyukám átment az Ótáthoz.

Én örültem, hogy nálunk van a Darinka Gunárová, mert akkor lehet vele beszélgetni, csak hogy nem lehetett, mert a Darinka Gunárová nem mondott semmit.

Én se mondtam semmit.

Aztán az apukám meg a RSDr. Gunár Karol elkezdtek szlovák népdalokat énekelni, mert a szlovák népdalok

a legszebbek a világon. Mondták a televízióban és tanultuk az iskolában is. Hogy a szlovák népdalok azért a legszebbek, mert a szlovák nép a legszebb a világon és mindenki tisztel minket ezért.

Én is tisztelem magunkat ezért.

Aztán egy nagyon furcsa dolog történt. Amiközben énekeltek, a Darinka Gunárová a térdei közé tette a guminégerbát, és nyomkodta. A guminégerbaba mindig sipított egyet. Nagyon hangosan sipított és én féltem, hogy ez zavarni fogja a RSDr. Gunár Karolt, és akkor féltem, hogy nehogy rám is megharagudjon a RSDr. Gunár Karol, és inkább átmentem a zongorás szobába, mert örültem, hogy most már barátok és hogy az apukám nem csúfolja már a Komunista Pártot és hogy minden jól végződött.

Amikor bementem a zongorás szobába, akkor a RSDr. Gunár Karol megveregette a vállamat és azt mondta, hogy jó fiú vagyok. Hogy én vagyok a legjobb gyerek a világon, és én nagyon örültem abban a tekintetben, hogy megveregette a vállamat. Azt mondta a RSDr. Gunár Karol, hogy énekeljek én is velük.

az apukám és a RSDr. Gunár Karol

Én nem nagyon szoktam énekelni, mert én nem énekelek, mert én nem tudok énekeket, csak egy-kettő karácsonyit, meg még azt, amit úgy kell énekelni, mint a Ló-pikula cintányér babcsuszpájz babcsuszpájzt, és amit az Ómama tanított meg nekem egy olyan személy tekintetében, akit Augustínak hívtak:

„Ó, dulíber Augustín, Augustín, Augustín,
ó, dulíber Augustín,
alleszisz hin.”

Én meg is mondtam, hogy én nem tudok énekelni, de a RSDr. Gunár Karol azt mondta, hogy énekeljek csak szépen velük, úgyhogy akkor énekeltem velük. Mindig ugyanazt a humoros éneket énekeltek, amelyikbe a Darinka Gunárová belesipogott a négerbaba tekintetében.

Ez egy nagyon humoros ének volt valamilyen Katáról, hogy mit csinált a papokkal. Nagyon humoros volt. És akkor én is megtanultam, mert nagyon humoros volt. Úgy kezdődött, hogy:

„Kata, Kata, Katuša,
fehér neki a husa.
Ezért káplán urunkat
reggel magára húzta.
Kata, Kata, Katuša.”

És ez ment körbekörbe, csak az változott, hogy a Kata aztán a pappal, a püspökkel és a végén a pápával csinálta. Mindegyiknek a végén megismételtük, hogy: „Kata, Kata, Katuša.”

És akkor az apukám egyszercsak olyant énekelt, hogy:

„Ezért kora hajnalba
a Karčiét is bekapta,
Kata, Kata, Katuša.”

Én nagyon megijedtem, hogy a RSDr. Gunár Karol megsértődik, de ő nem sértődött meg, mert neki sok jó tulajdonsága volt, hanem azt mondta, hogy most már tegeződni fognak az apukámmal.

És akkor letegezték egymást az apukámmal és nagyon jó barátok voltak, mert minden jól végződött.

És akkor énekeltünk és ők szeszestalt fogyasztottak, és aztán a RSDr. Gunár Karol azt mondta, hogy ő majd gondoskodik róla, hogy az Ivanát felvegyék a zongoraiskolába Bratislavában, és még azt is mondta, hogy hogyan a Margita akarja, akkor beteszi őt dolgozni a Nemzeti Bizottságra a gyerekek gyerekotthonba rakásának tekintetében.

És akkor mindannyian örvendeztünk ebben a tekintetben.